

Május 1. köszöntése Szegeden

Komócsin Zoltán beszéde

(Folytatás az 1. oldalról.)

szélybe sodorták a hazát. ... a népellenes uralkodó osztály a második világháborúban a hitleristák kiszolgálásával a magyar nemzetet végveszélybe sodorta. A Szovjetunió Vörös Hadseregének az érdeme, hogy hazánkat a teljes megsemmisüléstől megmentette. Miközben a magyar uralkodó osztályok örökre eltűntek a történelem süllyesztőjében, a munkásosztály, a nép ezeréves történelmünk legsúlyosabb mélypontjáról valóította meg a nemzeti újjászülést; így vált az ország a magyar nép hazájává.

Az osztálytartalommal teljes szocialista hazafiság és a munkás nemzetköziség kapcsolatát elemezve bizonyította a szónok, hogy csak ezekkel felvértezve válik lehetségessé legszen-
tebb nemzeti célunk megvalósítása: az, hogy a szocializmus felépítésével népünk eljuthasson „a legnagyobb jólét, a legmagasabb kultúra, a legteljesebb szabadság és demokrácia, a legboldogabb, legszebb emberi élet magaslataira”.

Szól az országgyűlés legutóbbi üléséről, az alkotmányreform jelentőségéről, a társadalmunk építésében elért eredményekről. Hangsúlyozta, hogy hazánkban és a szocialista országokban a legfontosabb hazafias, internacionalista és forradalmi feladat a termelés és a kulturális fejlődés állandó növelése.

Beszélt eredményeinkről, töretlen, egyenes ívű fejlődésünkről, de szót az árnyoldalakról is.

Arról, hogy „a többgyermekes családok és az alacsony nyugdíjból élők nehéz gondokkal küszködnek”, arról, hogy „az anyagi javakból nem minden esetben azok részesülnek nagyobb mértékben, akik megtermelésükben az élen járnak” és „mai társadalmunkban sok még a lógos, a konjunktúra lovag, az ügyeskedő, a spekuláns, a tolvaj, akik ráadásul jól, sőt esetenként jobban élnek, mint az anyagi javak létrehozói.” Mivel pártunk és kormányunk feladatának tartja e gondok megszüntetését, ezért határozott úgy a Központi Bizottság, hogy

az év második felében megvizsgálja a X. pártkongresszus határozatainak végrehajtását.

„Biztosak lehetünk abban, hogy a Központi Bizottság olyan döntéseket hoz majd, amelyek elnyerik népünk többségének egyetértését és támogatását, s megvalósításukkal segíthetünk a gondokon.” — tette hozzá Komócsin Zoltán. Egyúttal felhívta a hallgatóság figyelmét arra, hogy

csak a munka teremti értéket, csak azt oszthatjuk el, amit megtermelünk.

A munkafegyelem hiányosságai, a lógók társadalmunk vámszedői, népünk életszínvonalának megdeshatái. Ezen változtatni csak a közszellem megváltoztatásával lehet, csak akkor, ha a becsületes munkások, tehát a dolgozók nagy többsége, a sarkukra állnak és mindenkitől megkövetelik a tisztességes munkát.

A nemzetközi helyzetről szólva különös figyelmet szentelt Európa békéje és biztonsága jelenlegi Achilles-sarkának, az NSZK-ban végbemenő eseményeknek.

Köztudott, hogy mennyi minden múlik a „szovjet—nyugatnémet és a lengyel—nyugatnémet szerződés tör-

Mintegy 60 ezren hallgatták az ünnepi beszédet a Széchenyi téri emelvény előtt

vénybeiktatásán, melyet a reakciós, nacionalista és sovinszta, revansra törő erők mindenáron igyekeznek megakadályozni. Ha akcióik sikerrel járnának a Brandt-kormányval szemben, az „valószínűleg komoly mértékben beárnyékolná föld-résünk politikai légkörét.”

A tragikus indoknai eseményeket elemezve elmondta: „A vietnami hazafiak harctéri sikerei, a Szovjetunió, a Vietnami Demokratikus Köztársaság és más szocialista országok, valamint a világ haladó közvéleményének az érdeme, hogy az amerikai küldöttség újra a tárgyalóasztalhoz kényszerült. Bármilyen súlyos áldozatokat is követel a vietnami néptől az amerikai terrorbombázások folytatása, nem kétséges, hogy az imperialistáknak nincsen semmi esélyük a katonai győzelemre. Végül is szembe kell nézniük a valósággal, fel kell hagyniuk a fegyveres erőszakra épített terveikkel, bele kell törődniük, hogy Indokína népei maguk döntenek saját jövőjükéről. Meg vagyunk győződve arról, hogy

Vietnam népét nem képes térdre kényszeríteni az agresszor.

Erre biztosíték a nép elszánt, bátor, hősi harca, és, hogy e harcot politikailag, anyagiilag és katonailag támogatja a Szovjetunió és a többi szocialista ország.”

A Vietnamban folyó háború legújabb eredményei, a népi erők sikerei is a szocialista tábor egységének erejét bizonyítják. És mindenekelőtt a Szovjetunió népei azok, melyek „saját jólétük emelésén fáradozva ma is rendkívüli erőfeszítéseket tesznek azért, hogy a szocialista országok és a

tegnapi gyarmatok népeit hozzásegítsék az anyagi, társadalmi és kulturális fel-emelkedéshez.” Eppen ezért, a Szovjetunió iránt érzett barátság, vagy a vele szemben tanúsított gyűlölet választó a világ minden táján a becsületes, tiszta lelkiismeretű, a munkásosztályt és a népet önzetlenül szolgáló emberek, valamint a reakciók, fajgyűlölet, népellenes osztály- és hazá-
árulók között.

Komócsin Zoltán hitelt tett beszédében pártunk és kormányunk nemzetközi politikájának sarkköve, a szovjet—magyar barátság állandó fejlesztése és erősítése mellett. „Hazánkban csak azért építhetünk szocializmust, mert népünk el-tökéltségét anyagiilag meg-alapozzák a szovjet—magyar gazdasági kapcsolatok. Barátaink, a kommunista testvérpártok, a szocializmus építésében elért eredményeinken kívül azért becsülnék bennünket, ellenségeink azért ismerik el hazánkat, mert tudják, hogy szövetségünk a Szovjetunió.

Mint kommunisták, mint magyar hazafiak, mint internacionalisták büszkén valljuk: szovjetbarátok voltunk, vagyunk és leszünk életünk utolsó percéig.”

S mint annyiszor a beszéd közben, ekkor is felcsattant a taps. Végül meggyőződését fejezte ki, hogy jó úton járunk, hogy biztosan,

feltartóztathatatlanul haladunk előre a szocializmus teljes felépítésének útján.

A Széchenyi téri nagygyűlés az Internacionálé hangjaival ért véget, miközben galambok százai szálltak a magasba.

Majális a ligetben

A Széchenyi téri nagygyűlés után hamarosan megtelt a híd. Sűrű sorokban vonultak át az emberek Újszegedre. Mind jobban benépesült a liget, megjelentek a sátrak. Nagy keletje lett a sörnek, a virsli-nek, a sült kolbásznak. Nagy a zsivaj a Vidám Parkban. Akik már ettek-ittak, a liget tisztásainak fűvére telepedtek. Itt-ott felröppent a tolas labda is.

Aztán megkezdődött a másor az újszegedi szabad-téri színpadon. Sokakat becsábított a zene, az ÉDOSZ népi zenekarának muzsikája a ligetből. Jóízűket kacagtak a nézők: és ebben egyaránt

része volt Kovács Gyula konferálásának, a Tolnai Miklós által előadott vidám verselnek, Katona Andrásnak és Janka Bélának. Nagy sikert arattak a Krasznói Klári, Király Levente, Harmath Éva és Czizmadia László által előadott operett-dalok, a Szabó Erzsébet és Szent Ernő táncpáros — akiknek Maklári László és Lukács Péter szolgáltatta a hangulatos kíséretét — csakúgy, mint az orvosegyetem citerazenekara.

Hangulatos, jó volt ez a május elsejei délután minden szépségével, jókedvű fesztelenségével.

Üdvözlő távirat a szovjet testvérmegyéből

A testvéri Odessza megye párt- és tanácsi vezetői május 1. alkalmából üdvözlő táviratot küldtek Győri Imrénnek, az MSZMP KB tagjának, a megyei pártbizottság első titkárnak és dr. Komócsin Mihálynak, a Csongrád megyei Tanács elnökének. A távirat szövege:

Kedves Elvtársak!

Az Ukrán Kommunista Párt Odessza területi bizottsága és Odessza területi tanácsa, valamint a kommunisták, a munkások, a kolhozparaszrok és az alkalmazottak nevében forró és szíves elvtársi üdvözlésünket küldjük Önöknek és Önök útján Csongrád megye minden dolgozójának a munkásosztály nagy nemzetközi ünnepé, május elseje alkalmából.

A kitüntetett odesszai terület munkásosztálya tiszta szívből örül a testvéri magyar nép eredményeinek és sikereinek, amelyeket a népgazdaság, a tudomány és a kultúra területén a Magyar Szocialista Munkáspárt vezetésével ért el.

Kedves elvtársak! Az egész világ munkásosztályának e tavaszi ünnepe alkalmából kívánunk további sikereket az MSZMP X. kongresszusa határozatainak végrehajtásához, a szocializmus építéséhez.

Eljen és virágozzék a szovjet és magyar nép megbontkhatatlan, testvéri barátsága! Eljen május elseje!

P. Kozir,

az Ukrán Kommunista Párt Odessza területi bizottságának első titkára
V. Pahogyin,
Odessza területi tanácsának elnöke

Ünnepségek, vidámság a szegedi járásban

Hosszú évek óta együtt ünnepelnek üzemek munkásaival, ipari szervezetek dolgozóival a termelészövetkezetek tagjai, a falu értelmiségi dolgozói, és diákjai május ünnepén a szegedi járás községeiben. Ezt a hagyományt őrizték hétfőn is, amikor hosszú sorokban, zászlókkal, jelszavas táblákkal vonultak a nagygyűlések színhelyére. Közösen szórakoztak az ünnepi beszédet szinte mindenütt követő kultúrműsorokon, együtt vettek részt az egész napos majálison, sportrendezvényeken és a változatlanul népszerű esti bálakon is.

Örömdetesen emelkedik azoknak a községeknek a száma, ahol vállaltva előkészítéskor az időjárás esetleges kockázatát, az ünnep minden eseményét szabad téren, virágos ligetben, tavaszi pompával tárulkozó erdőben tartják. Asotthalom, Öttömös, Üllés környező erdeje majális zajától volt hangos egész nap, Bördány és Zsombó pedig korábbi évek kezdeményezését követve most ismét együtt ünnepelt a kirándulásra egyébként is kiváló környezetet kínáló zsombói erdőben. Erdő híján ligetbe vonult a menet Szatymazon, fás teret választottak az ünnepség színteréül Kisteleken is. Dorozsmán pedig a falu főterén elhangzott ünnepi beszéd után — Gruber János, a járási pártbizottság titkára volt a szónok — vonultak ki egész napos időtöltésre a ligetbe. Tápén a nagygyűlést a művelődési házban tartották ugyan, majális: felszabadult kedvtelés nélkül azonban itt sem mulhatott el az ünnep.

Sándorfalván, Tiszaszigeten, Domaszéken és Süvényházaan együtt vonult a falu népe a körzet országgyűlési képviselőjével — Juratovics Aladárral, Niesner Ferencel, Tóth Szilveszterrel, illetve dr. Antalfy Györggyel —, de velük maradt képviselőjük a nap későbbi szakaszában is, vagy meglátogatta a körzethez tartozó községek ünnepelőit.

A Szegedhez közel eső községek lakóinak egy része munkahelyéhez kapcsolódva a város rendezvényein vett részt.

A békés, vidám, boldog május elsejét sehol nem zavarta meg az időjárás szé-
zéye, az esti vigalmakba nyúló nagy ünnep külsőségeiben is méltó volt a munkásosztály hagyományaihoz.

Sándorfalván az úttörők vitték a menetben a májusi

Zsombón két falu dolgozói tartották majális